

287. ALKA – 2002.

VOJVODA ANTE KOTROMANOVIĆ

Narode Sinja i Cetinske krajine!

Poštovani uzvanici 287. Sinjske alke!

Predstavnici političkih stranaka, izaslanici vladinih udruga, a posebno udruga proizašlih iz Domovinskog rata!

Dame i gospodo!

Pozdravljam Vas od srca na 287. Sinjskoj alci! Pod Gospinim barjakom, hrvatskim stijegom i alkarskim kalpakom!

Pozdrav domovinskoj i iseljenoj Hrvatskoj, vojnicima i ratnim zarobljenicima koji su Domovinu oslobodili!

A sa ovog mjesta, iz drevnog Sinja, šaljem poseban pozdrav generalima – Mirku Norcu, Anti Gotovini i Rahimu Ademiju!

Pozdrav šaljem sjećanjem i svima onima koji su kroz stoljeća žrtvovali se za slobodu Lijepe naše i svijetu nas!

Narode Sinja i junačke Cetinske krajine!

Evo nas opet podno Starog grada i Kamička! Danas proslavljamo 287. godišnjicu pobjede malene čete kršćanskih junaka nad vojnicima Otomanskog carstva. Vraćajući se u povijest, pogledom na naše alkare i alkarske momke, konje, jatagane, buzdovane, kao da vidimo dio tadašnjih događaja, kao da se povijesno presudna bitka za Sinj desila danas.

Možete li zamisliti naše hrabre pretke, tvrde i opore, naviknute na težak život, odlučne da brane i obrane ono što su i njihovi pradjedovi mukom branili stoljećima.

Možete li zamisliti tu silnu snagu u rukama, volju i želju da sačuvaju svoj ponos, svoje dostojanstvo i vjeru u Zaštitnicu roda hrvatskog – Čudotvornu Gospu Sinjsku.

Strašna i silna je bitka to bila. Sudbina cijelog hrvatskog puka na ovim prostorima ovisila je o jednom porazu ili pobjedi. Ne posustaše onda naši djedovi. Pokazaše vještinu i snagu u boju te snagom ukazanja i zagovorom Velike Majke – Čudotvorne Gospe Sinjske poraziše otomansku silu, vrativši nadu i vjeru u bolju budućnost cetinskog puka!

No, to je bila samo jedna od bitka koju su pučani ovog kraja i cijele Hrvatske vodili kroz stoljeća za slobodu svoje Domovine. U prošlom stoljeću tri su strašna zla poharala ovaj kraj: Prvi i Drugi svjetski rat, te najstrašniji Domovinski rat.

Iza svakog ovog rata ostali su mrtvi i ranjeni te srušena sela i gradovi. I najstrašnije, mržnjom urušeni ljudi.

Prije 11 godina zahvati mladu Hrvatsku zlo, najstrašnije do sada. Velikosrpskom agresijom pokušao se zaustaviti proces osamostaljivanja Hrvatske i njenog oslobađanja od komunizma i jugoslavenskog zagrljaja! Strašna su razaranja poharala cijelu Hrvatsku, a posebno ovaj naš kraj! Netom priznati od svijeta, iako slabo naoružani i slabo organizirani, prihvatili smo žestok boj, ne popuštajući ni milimetra i donijeli pobjedu Domovini.

Vukovar, Dubrovnik, Gospić i druga brojna mjesta širom Lijepe naše postali su simbolom našeg stradanja, naših otpora, ali i naše izborene slobode.

Hrvatska vojska predvođena svojim generalima i vojnim zapovjednicima: Norcom, Gotovinom, Ademijem i brojnim drugima, uspješno je ratovala.

Maslenica, Bljesak i Oluja bili su samo dokaz da je Hrvatska vojska stvorila silnu snagu moderne vojske. Hrvatska vojska je pokazala i dokazala da sama može osloboditi Domovinu Hrvatsku.

A kroz sve to razdoblje, bdi je nad ovom Krajinom, kao i nad cijelom Hrvatskom, naša Gospa Zaštitnica. S njenim zagovorom prebrodili smo sve te strahote.

No, kada smo oslobađanjem i stvaranjem države očekivali mir, slogu i boljitak svih građana, doživjeli smo upravo obratno; mnogi naši politički čelnici, gospodarstvenici, pripadnici vojne, političke, kulturne i gospodarske elite kao da su zaboravili prošlost i svoja obećanja, kao da nisu ništa naučili od muka i nevolja stradanja hrvatskog puka kroz dugu povijest.

Oni su svoje interese izdigli iznad općih i narodnih, i to je glavni uzrok dubokih podjela u današnjem hrvatskom društvu. Zbog toga među nama nikad nije bilo ovoliko mržnje i razjedinjenosti, nikad većeg jala, nikad veće zlobe i poruge, nikad veće podjele na podobne i nepodobne, nikad strašnije i dublje podjele na lijeve i desne.

Ipak, moramo sebi priznati da su ova zla počela još u vrijeme bivše vlasti. Iako smo se nadali da se neće tako nastavljati i danas. Počelo sa političkim podobnostima, lošom privatizacijom bez kriterija. Nije trebalo tako nastavljati, a danas se nastavlja. Rasprodaje se sve što je vlasništvo hrvatskih građana. Zanemaruju dugoročni nacionalni interesi, zatvaraju oči pred socijalnim problemima i nezamislivom nezaposlenošću.

Iskrivljuje se istina o najsvjetlijem dijelu hrvatske povijesti, o Domovinskom ratu. Sve to navedeno, u širokom pučanstvu izaziva nezadovoljstvo, beznade i apatiju.

Moramo jasno i glasno reći: tako nešto ni hrvatski narod ni građani ove zemlje ne zaslužuju. Nismo zaslužili ni olaka

obećanja ni prazne pohvale. Hrvatskoj treba brzo i efikasno djelovanje kroz demokratske institucije vlasti, uz puno poštivanje tih institucija, ali i njihovu spremnost za prihvaćanje kritike.

Nema vremena za čekanje i oklijevanje! Valja zasukati rukave i dovest nas tamo gdje nam je mjesto: hrvatsku vojsku u NATO, a hrvatsku državu u europske institucije.

Hrvatskoj je dosta politike i politikanstva. Siti smo obračunavanja i svakodnevnih prepucavanja, progona i dodvoravanja, arogancije i bahatosti! Dosta nam je samo jedne istine koju uvijek nameće trenutno jači kroz otvorenu ili skrivenu kontrolu medija. Naša budućnost nije to! Naša budućnost mora se temeljiti na demokraciji, međusobnom uvažavanju i toleranciji! Naša budućnost mora se temeljiti na poštivanju svakog hrvatskog čovjeka, ali i naših susjeda, i svih ljudi dobre volje!

Mora se pronaći način u zaštiti hrvatskih dobara i nacionalnih interesa u zemlji i izvan nje! Mi se sami moramo izboriti da svijet prepozna naše vrline, našu želju za dostizanjem europskih kriterija i standarda.

Ali moramo se izboriti i zato da svijet shvati našu povijesnu borbu i Domovinski rat kao temelj na kojem je izgrađena moderna hrvatska država. Mi moramo biti osjetljivi na Domovinski rat i odnos prema ljudima koji su u njemu sudjelovali. Možda će i ovaj moj govor doživjeti istu sudbinu kao i prošlogodišnji. No, i na ovoj i na prošlogodišnjoj Alci, osjećam obavezu progovoriti o onom što tišti ljude cijele hrvatske države.

Možda su neki naši postupci na prošlogodišnjoj Alci bili loši. Možda i nepravedni prema nekim pojedincima, no bio je to vrisak boli i osjećaj ljudi ovog kraja! Mi smo to prepoznali i postupili po svojoj savjesti!

I jučer, i danas, i sutra za svoje postupke spremni smo odgovarati! Ja svoje Sinjane i Cetinjane nisam izdao u ratu pa neću ni u miru!

Dok s druge strane oslobađaju agresori koji su sustavno razarali Dubrovnik, dubrovačko zaleđe, te ubijali, pljačkali, uništavali sela i gradove širom hrvatske države. Ako je i bilo kakvih kršenja vojne discipline i ratnog prava od naše strane, to smo trebali riješiti u svom dvorištu, to su trebali rješavati naši sudovi - tako bi trebalo biti ubuduće.

Ovogodišnju Alku mnogi nisu željeli, pokušavajući umanjiti njenu povijesnu vrijednost i njen značaj. Ali Alka se u svojoj dugogodišnjoj tradiciji znala i znat će se nametnuti i očuvati! Znala je i znat će promicati istinske vrijednosti hrvatskog bića ukorijenjenog u našu tradiciju, povijest i kulturu. Ni moćnici, ni njihove dodvorice, ni farizeji ni njihovi gospodari, neće i ne mogu zaustavit alkare u povijesnom hodu služenju Gospi, viteštvu i Hrvatskoj!

Alka se trčala i trčat će se prije svega za svoj Sinj i Cetinsku krajinu, za Hrvatsku i njene građane, i sve ljude dobre volje. Mi znamo da smo prolazni, da smo kratkog vijeka, za razliku od Alke koja svojim usponima i padovima traje već 287 ljeta, a trajat će i dalje kako to da Bog i Gospa Sinjska!

Razmišljajući o Alci u budućnosti, vidimo je kao pokretni spomenik nulte kategorije, neovisnu i dobro organiziranu, povijesnu, kulturno-vojnu manifestaciju, oslobođenu bilo kakve politike!

Puno je teških vremena ostalo iza Alke. I danas u slobodnoj i neovisnoj hrvatskoj državi Alka se ne treba vezati ni uz jednu politiku, ni uz jednu stranku, niti osobu! Takva vremena neka ostanu iza nas! Dajmo Alci vremena, prostora i mogućnosti za odlučne korake prema njenoj nezavisnosti u onoj mjeri u kojoj je to moguće!

Momci, ko jablani vitki i stasiti, zapovijadam vam tvrdo i gordo držanje dostojno Vaših pradjedova! Alkarski dični vitezovi ponosni, ponosne Cetinske krajine - oka sokolova, čvrste desnice i srca junačka jurite danas za Alku, za Gospu Sinjsku, za najdražu nam zemlju Hrvatsku, za svoj junački Sinj i za Cetinsku krajinu!

Tisuće srca danas su s Vama i Vi ste u njima!

Neka Vam svako koplje pogodi u cilj - u sridu!

287. Alku proglašavam otvorenom!